

forinden det ærede Medlem har haft Ordet derom.

Sluttelig skal jeg erkende, at jeg for en stor Del Punkters Vedkommende har udtalt mig dels ganske kort og dels helt forbigaaet dem, men hvis ærede Medlemmer mene, at et eller andet Punkt trænger til yderligere Oplysning, er jeg selvfølgelig villig til at give denne, saa vidt det ellers staar i min Magt.

Holm: Angaaende de fleste Punkter paa dette Afsnit kan jeg henholde mig til den ærede Ordfører. Der er kun et Par smaa Forslag, hvortil jeg vil tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger, saaledes for det første Forslagene under Nr. 73 og 78, der angaa Oprettelsen af et Kapellani pro loco i Give. Mine Meningsfæller og jeg kunne ikke være med til at nægte den Bevilling, der er foreslaaet til dette Kapellani. Pastoratet, som omfatter Give og Ringgive, er meget stort. Det er 3 Kvadratomil med en Befolkning paa 3,000 Mennesker, som altsaa bor meget spredt. Det erkendes derfor fra alle Sider, at der i høj Grad trænges til mere præstelig Betjening, navnlig i Give. Præsten bor i Ringgive, men der bor der ellers kun $\frac{1}{3}$ af Befolkningen, medens de $\frac{2}{3}$, de 2,000, bo i Give, hvor der er en Stationsby i temmelig stærk Udvikling. Der er en god Mil besværlig Vej mellem Give og Ringgive, og det er derfor vanskeligt for Præsten at komme over til Give og for Befolkningen, baade naar den vil sende Bud efter ham, og naar dens Børn skulle til Konfirmationsforberedelse. Hvis man vilde gaa den Vej, her er foreslaaet, vilde man kunne afhjælpe den Trang, der er og i saa lang Tid har været. Det er foreslaaet at oprette et Kapellani pro loco, som vilde medføre en Udgift af 8,000 Kr. til Kapellanbolig en Gang for alle og 1,800 Kr. aarlig til Kapellanens Lønning, saaledes at han derfor selv skal afholde Udgiften ved sin Befordring. Vi kunne ikke se rettere, end at det er den simpleste og rimeligste Maade at afhjælpe Trangen i Give paa. Hvis man skal lade det vente efter forskellige andre Forhold, f. Eks. vente efter den Ombygning af Kirken i Give, som skal finde Sted, eller efter Opførelsen af en Filialkirke, om hvis rette Plads man foreløbig er i stor Tvivl, eller endnu mere, hvis man skal vente efter, hvad den ærede Ordfører talte om, en Omordning med Hensyn til Nabosognene Gadbjerg og Lindeballe, vil det hele jo trække ud i en ret fjern Fremtid, og for hver Dag, der

gaar, følger Befolkningen stærkere den Mangel, at deres Præst bor saa langt borte, som Tilfældet er. Hvis man opretter et Kapellani pro loco, er der intet i Vejen for, at man senere kan foretage en saadan Omlægning af Sognene, som den ærede Ordfører omtaler. Efter Gives Størrelse og Stationsbyens Karakter er der jo ingen Tvivl om, at den vil blive Sædet for en Præst, saa den, der nu ansættes som Kapellan, kunde jo i sin Tid, hvis man vilde oprette et nyt Sognekald, med Lethed blive Sognepræst. Endvidere maa jeg ogsaa anbefale de 2 andre Forslag under Nr. 74 og 79, der angaa Oprettelsen af et Kapellani pro loco i Vrads. Der er Forholdet det, at der i mange Tider har været Trang til mere præstelig Betjening. I 1878 kom det første Andragende derom fra Befolkningen, og Sagen har altsaa nu staaet paa i over 20 Aar. I den første Tid tænkte man sig Sagen ordnet saaledes, at de to 3-Sogns-Pastorater, der nu ligge der, nemlig Vinding, Bryrup og Vrads og Klovborg, Thyrsting og Grædstrup blev omannekterede saaledes, at der blev tre 2-Sogns-Pastorater ud deraf, og med det for Øje er der ved Embedsbesættelser truffet Foranstaltninger og lagt Penge til Side, navnlig i Grædstrup. Men i 1894 indtraadte der en Forandring i Befolkningens Opfattelse af dette Forhold, og fra den Tid har man ønsket hellere at faa ansat en Kapellan i Vrads og en Kapellan i Grædstrup end at gaa den tidligere Vej med Oprettelsen af de tre 2-Sogns-Pastorater, og Grundene derfor forekomme mig i Virkeligheden meget gode. Disse Sogne have en mærkelig Form, navnlig Vrads, saaledes at Vejforholdene ere i høj Grad vanskelige og Afstandene meget store. Hvis man gik til den Ordning, som det ærede Flerstal finder rettest, og som man ogsaa tidligere har holdt paa derovre, nemlig at gaa til de tre 2-Sogns-Pastorater, vilde f. Eks. et Sogn som Bryrup blive daarligere stillet, end det er nu; Beboerne vilde faa længere Vej til Vrads, end de nu have til Vinding, hvor deres Præst bor, og Konfirmandforberedelsen vilde blive meget vanskeligere baade der og ogsaa i det ny Pastorat, som man tænker sig dannet af Vinding og Grædstrup. Ordningen med de to Kapellanier vilde kunne gøres meget nemt og uden store Bekostninger, thi i Grædstrup er der allerede samlet en ret betydelig Sum, og hvis man der, hvor der bedre kan ventes nogle Aar, vilde blive ved at samle op, vilde man om nogle faa Aar kunne faa